

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Lectori. 67.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Heb. 13. mansio est. Nam praefens vita tentoriu vile
Hac vita est; quod simulatque compactum ac fi-
entoriu. xum est, eodem temporis puncto soluitur.

Casario Comiti. 66.

Math. 3. Iustus ille iudex, quod cuique tempore
conuenit, attribuens, Sine modò, ad Ioan-
nem dicebat, ipsius baptizandi munus re-
cusantem. Nam cum ille, ut Domino ve-
nerationem exhibens, diuinum caput at-
trectare minimè auderet, Sine modò, audi-
uit. Nunc, inquit, paupertatis tempus est,
demissionis lex. eius causa, ob quem hu-
manitatem assumpsi, baptismum accipio,
ut eum à maledicto expiem. Nunc Domi-
nica potentia opus non est, verum seruili
deiectione ac vilitate. Sine modò commi-
serationem expleri; ne hominum salus
impediatur. sic enim decet nos implere
omnem iustitiam. Hoc enim iustitiae mu-
nus postulat, ut qui hominum affectiones
suscepit, verè baptismum quoque pro ipsis
suscipiat, qui & ipsorum peccata soluat, &
eorum in me statum ab omni corruptio-
ne alienum significet.

Timotheo Lectori. 67.

Ioan. 5. Valde mihi videris Domino obtempe-
rare velle, ac scripturas scrutari. Itaque ad
ea, quae ex me quaesiuisti, respondere ne-
cessè est. Hic est filius meus dilectus, Deus
ac pater è caelis alta voce de filio testatus
est, ut & genuinum ac naturalem filium
esse ostenderet, de quo dubitabatur, num
inter eos, qui per adoptionem ac dignita-
tem filij appellantur, numerandus esset:
& diuinam atque adorandam diuinitatis
Trinitatem declararet, in propriis perso-
nis agnoscendam: & denique Montano ac
Sabellio peruerfam impietatem occlude-
ret. Nam cum Filius baptizaretur, Pater
testimonium dixit: & Spiritus sanctus de-
uolans, cum, qui tingebatur, eiusdem se-
cum & cum Patre substantiae esse osten-
debat.

γὴν ὄναμάζει σωτήριον. οὐκ ἔστι γὰρ ὅτιν
ὄντως ἡ μνη. ἢ γὰρ πάσαι ζωὴ, σκη-
νὴ ὅτιν εὐτελής, συνδρομοὶ ἔχουσα τῆ
συμπήξει, καὶ πλὴν κατὰ λύσιν.

Κουσαίου κόμμη. 67.

Τὸ ἄρεποι ἐχάστω χειρῶν παροσέ-
μων ὁ δίκυρος κριτής, ἄφες ἄρπι, τῶ
Γεώργη ἔλεγε παρατεμνόμεν τὸ βά-
πτισμα. ἐπειδὴ γὰρ οὐκ εἶνος ὡς τῶ
δραστή τὸ σέβας Σπυριδίου, ἀπὸ
αὐτοῦ τῆς θείας οὐκ ἐτόλμα κεφαλῆς,
ἄφες ἄρπι, ἦκουσε, νῦν, φησί, πτωχίας
καρπός, συγκαταβάσεως θεσμός, δι' ὃν
ἀνέλιφα ἄνθρωπον, λαμβάνω τὸ βά-
πτισμα, ἵνα οὐκ εἶνον χαθάρω τῆς πα-
καθαίωσι.
καθάρωσι. ἢ χεῖρα νῦν τῆς δραστη-
κῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ τῆς δικυρῆς εὐ-
τελείας. ἄφες ἄρπι πληρωθῆναι πλὴν
εὐσπλαγχνίας, ἵνα μὴ ἐμποδίσθῃ τῆς
ἀνθρώπων σωτηρίας. ἔτι γὰρ ἄρεποι ἡ σωτηρία
ἡμῶν ἐπὶ πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην.
δικαιοσύνη γὰρ ὅτι, ἵα πάθη τῶν ἀνθρώ-
πων ἀναδέξασθαι, ἀπαθῶς ὑπὲρ αὐ-
τῆς ἢ βάπτισμα δεξασθαι, λυτήριον
τῆς αὐτῆς ἁμαρτίας, καὶ σύμβολον ἁμαρ-
τησίας.
τῆς αὐτῆς ἐν ἐμοὶ ἀφθαρσίας.

Τιμοθέω ἀναγνώστη. 67.

Εοικᾶς μοι πάνυ βλέσθαι τῶ κυ-
εἶω πείθεσθαι, καὶ τὰς γραφὰς ἐρευνᾶν.
ἀνάγκη ποίω καὶ ἀποκρίνεσθαι τὰς
πρώσεις σε. ἔπος ὅτιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
πητός, ὁ θεός καὶ πατήρ ἐξ ἑρανῶν βα-
πτισμῶν τῶ υἱῶ ἐπεβόησεν, ἵνα καὶ
τὸν γνήσιον δείξῃ καὶ φυσικὸν υἱόν, με-
ταξὺ τῆς θεῆς καὶ ἀξία χερμαπ-
ζόντων υἱῶν ἀμφιβαλλόμενον, καὶ τῆ
θεῆς καὶ πατρὸς καὶ τῆς θεότητος
τριάδα φανεράσῃ, ἐν ἰδίαις ὑπο-
στάσει γινωσκόμενον, καὶ Μοντανῶ καὶ
Σαβελλίω ἀποκλήσῃ πλὴν κακῶν
ἀσέβειαν. τὸ γὰρ υἱὸς βαπτισμῶν ὁ
πατήρ ἠμαρτύρησε, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἁ-
γιον κατὰ πλῆρη, ὁμοῦσιον ἑαυτῶ καὶ τῶ
πατρί ὑπεδέειν τὸν βαπτισμῶν.

Τῶ